

PERGALĖ

LIETUVOS KP ZARASŲ RAJONO KOMITETO IR RAJONO DARBO ŽMONIŲ DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Z A R A S A I

1955 m.

sausio

26

TREČIADIENIS

Nr.10(1128)

Kaina 15 kap.

Rinkiminio pasitarimo K R E I P I M A S I S

į visus Zarasų rinkiminės apygardos Nr. 204 ir Degučių rinkiminės apygardos Nr. 205 rinkimams į LTSR Aukščiausiąją Tarybą rinkėjus

Draugai rinkėjai!

1955 metų vasario mėnesio 27 dieną įvyks rinkimai į Lietuvos TSR Aukščiausiąją Tarybą ir į vietines Darbo žmonių deputatų tarybas.

Pasirengimas rinkimams vyksta didelio darbo žmonių darbo bei politinio aktyvumo aplinkybėmis.

Zarasų ir Degučių rinkiminių apygardų rinkimams į Lietuvos TSR Aukščiausiąją Tarybą rinkėjai ruošiasi rinkimų dienai, kaip didelei visaliaudinei šventei. Visur su nauja jėga įsideda socialistinio lenktyniavimo ilpesnis; darbininkai, kolūkiečiai ir mechanizatoriai kovoja už naujas darbo pergalės.

Su dideliu politiniu pakilimu praėjo darbo žmonių susirinkimai, skirti kandidatams į Lietuvos TSR Aukščiausiosios Tarybos deputatus išskirti. Zarasų rajono pramkombinato darbininkų ir tarnautojų susirinkime, o taip pat „Lenino atminties“ kolūkio kolūkiečių visuotiniame susirinkime kandidatais į Lietuvos TSR Aukščiausiosios Tarybos deputatus Zarasų rinkiminėje apygardoje Nr. 204 vieningai buvo išskirti drg. V. M. Molotovas, N. S. Chruščiovas, o taip pat Valskybinės plano komisijos prie Lietuvos TSR Ministrų Tarybos pirmininkas A. M. Petrovas. Zarasų MTS darbininkai, mechanizatoriai, inžinieriniai-techniniai darbuotojai, tarnautojai ir žemės ūkio specialistai, Stalino vardo žemės ūkio artelės kolūkiečiai savo susirinkimuose vieningai išskėlė kandidatais į Lietuvos TSR Aukščiausiosios Tarybos deputatus Degučių rinkiminėje apygardoje Nr. 205 drg. G. M. Malenkovą, N. S. Chruščiovą ir Stalino vardo kolūkio agronomą V. J. Gruslytę.

Vieningai išskeldami kandidatais į Lietuvos TSR Aukščiausiosios Tarybos deputatus į žymiausias Komunistų partijos ir Tarybinės vyriausybės vadovus drg. G. M. Malenkovą, V. M. Molotovą, N. S. Chruščiovą, o taip pat Valskybinės plano komisijos prie Lietuvos TSR Ministrų Tarybos pirmininką A. M. Petrovą bei Stalino vardo kolūkio agronomą drg. V. J. Gruslytę, darbo žmonės dar kartą pademonstravo monolitinę partijos, Tarybinės vyriausybės ir liaudies vienybę, komunistų ir nepartinių bloko nesugriaunamumą, beribį darbo žmonių pasitikėjimą bei

atsidavimą Komunistų partijai ir Tarybų vyriausybei.

Zarasų rinkiminės apygardos Nr. 204 ir Degučių rinkiminės apygardos Nr. 205 rinkimams į Lietuvos TSR Aukščiausiąją Tarybą rinkėjų atstovų rinkiminis pasitarimas karštai remia vieningus darbo žmonių rinkiminių susirinkimų nutarimus išskirti kandidatais į Lietuvos TSR Aukščiausiosios Tarybos deputatus Zarasų rinkiminėje apygardoje Nr. 204 drg. V. M. Molotovą, N. S. Chruščiovą ir A. M. Petrovą ir Degučių rinkiminėje apygardoje Nr. 205 drg. G. M. Malenkovą, N. S. Chruščiovą ir V. J. Gruslytę ir prašo išskeltus draugus sutikti balotiruotis šiose rinkiminėse apygardose.

Draugai rinkėjai!

Zarasų rinkiminės apygardos Nr. 204 ir Degučių rinkiminės apygardos Nr. 205 rinkimams į Lietuvos TSR Aukščiausiąją Tarybą rinkėjų atstovų rinkiminis pasitarimas kviečia Jus rinkimų dieną—1955 metų vasario 27 dieną—visus, kaip vieną, ateiti prie balsavimo urnų ir vieningai atiduoti savo balsus už komunistų ir nepartinių bloko kandidatus.

Draugai rinkėjai!

Balsuodami už komunistų ir nepartinių bloko kandidatus mes balsuosime už tolesnį socialistinės Tėvynės galybės stiprinimą ir jos suklestėjimą, už naują galingą mūsų šalies liaudies ūkio pakilimą, už darbo žmonių, materialinės gerovės ir kultūrinio lygio pakilimą, už taikos visame pasaulyje stiprinimą.

Tarybinė liaudies garbingai vykdo Komunistų partijos nubrėžtus didingus uždavinius toliau keliant mūsų šalies ekonomiką ir kultūrą. Per praėjusius metus pasiektas tolesnis pramonės augimas, didelius laimėjimus pasiekė žemės ūkis, nuveiktas didelio masto darbas įsisavinant plėšinius ir dirvonines žemes. Visa tai sudaro visas prielaidas dar spartesniam mūsų šalies visų ūkio ir kultūros šakų augimui, tolesniam darbo žmonių materialinės gerovės kilimui.

Kartu su visa tarybine liaudimi didelius laimėjimus pasiekė lietuvių tauta. Tarybų Sąjungos broliškų tautų padedama, Tarybų valdžios metais Lietuva iš atsilikusios agrarinės šalies pavirto aukštai

išvystyta industrialine - kolūkine respublika. Kasmet mūsų respublikoje stoji į rikiuotę naujos stambios pramonės įmonės. Dabar Lietuvoje yra staklių gamybos, turbinų elektros įrengimų gamybos, laivų statybos ir kitos pramonės šakos, apie kurias net ir svajoti nebuvo galima būzuazijos valdymo metais. Kasmet vis labiau stiprėja respublikos kolūkiai, didėja visuomeninių gyvulių skaičius, kyla visų žemės ūkio kultūrų derlingumas. Lietuvių tauta pasiekė didžiulius laimėjimus vystant savo kultūrą, nacionalinę savo forma, socialistinę savo turiniu.

Nemažų laimėjimų vystant ekonomiką ir kultūrą pasiekė ir mūsų Zarasų rajonas. Visi šie pasiekimai—didžiosios tarybinių tautų draugystės pasekmė, išmintingo Komunistų partijos vadovavimo pasekmė, Tarybų valdžios, kuri atvėrė liaudies masėms beribius platumus jų kūrybiškam darbui, įvedimo pasekmė.

Apygardinis rinkiminis pasitarimas kviečia visus rajono darbo žmones dar labiau padidinti savo pastangas kovoje už tolesnį rajono ekonomikos ir kultūros pakilimą, rinkimų į Lietuvos TSR Aukščiausiąją Tarybą ir į vietines Tarybas garbei išvystyti socialistinį lenktyniavimą už puikų pasirengimą pavasario sėjai, už sėkmingą gyvulių žiemojimo vykdymą, už spartesnį linų paruošimą bei miško ruošos plano įvykdymą.

Rinkiminis rinkėjų atstovų pasitarimas reiškia įsitikinimą, kad rinkimų diena—1955 metų vasario 27 diena—taps naujo galingo darbo žmonių susitelkimo apie šlovingą Komunistų partiją ir Tarybų vyriausybę demonstravimo diena, didžiosios tarybinių tautų vienybės ir draugystės demonstravimo diena.

Draugai rinkėjai!

Balsuokite už komunistų ir nepartinių bloko kandidatus!

Tegyvuoją mūsų valstybė—Didžioji Tarybų Sąjunga—tautų taikos ir draugystės tvirtovė.

Tegyvuoją nesugriaunamas komunistų ir nepartinių blokas!

Tegyvuoją Tarybų Sąjungos Komunistų partija—visų mūsų pergalių įkvėpėjas ir organizatorius!

Visi į rinkimus!

Rinkiminis darbo žmonių atstovų pasitarimas

Vakar, sausio mėnesio 25 dieną, įvyko Zarasų rinkiminės apygardos Nr. 204 ir Degučių rinkiminės apygardos Nr. 205 rinkimams į Lietuvos TSR Aukščiausiąją Tarybą bendras darbo žmonių atstovų pasitarimas.

Pasitarimą atidarė rajono DŽDT vykdomojo komiteto pirmininkas drg. Vitukinas.

Žodis pranešimui suteikiamas Lietuvos KP rajono komiteto sekretoriui drg. Paramoškinui.

—Vasario 27-ąją,— kalba drg. Paramoškinas,— mūsų respublikos darbo žmonės rinks Lietuvos TSR Aukščiausiąją Tarybą.

Pasirengimas rinkimams,—sako toliau pranešėjas,—vis labiau plečiasi ir įžengė į svarbiausią momentą—kandidatų į deputatus išskėlimą. Įvykusieji rajone darbo žmonių susirinkimai parodė, koks didelis yra liaudies pasitikėjimas Komunistų partija ir Tarybine vyriausybe.

Komunistų partijos, Tarybų vyriausybės vadovai—pirmieji kandidatai į Lietuvos TSR Aukščiausiosios Tarybos deputatus. „Lenino atminties“ kolūkio nariai, rajono pramkombinato darbuotojai kandidatai į LTSR Aukščiausiosios Tarybos deputatus Zarasų rinkiminėje apygardoje Nr. 204 išskėlė drg. N. S. Chruščiovą, V. M. Molotovą, A. M. Petrovą, Stalino vardo kolūkio nariai, MTS kolektyvas kandidatais į respublikos Aukščiausiosios Tarybos deputatus Degučių rinkiminėje apygardoje Nr. 205 išskėlė drg. G. M. Malenkovą, N. S. Chruščiovą, o taip pat MTS agronomą Stalino vardo kolūkui drg. V. Gruslytę. Rinkėjai tikisi, kad išskeltieji kandidatai neapvils jų pasitikėjimo.

Pranešėjas kviečia išvystyti socialistinį lenktyniavimą už rinkimų dienos sutikimą naujais darbo laimėjimais. Kalba „Lenino atminties“ kolūkio pirmininkas drg. Grigorjevas.

—Mūsų kolūkio nariai kandidatai į respublikos Aukščiausiosios Tarybos deputatus Zarasų rinkiminėje apygardoje Nr. 204 išskėlė TSKP CK pirmąjį sekretorių N. S. Chruščiovą ir A. M. Petrovą, Valskybinės plano komisijos prie LTSR Ministrų Tarybos pirmininką.

Drg. Grigorjevas supažindino visus susirinkusius su drg. A. M. Petrovo gyvenimu, jo veikla ir kvietė susirinkusius palaikyti išskeltus kandidatus.

—Mūsų kolūkio nariai,—kalba drg. Grigorjevas,—įsipareigojo rinkimus sutikti

pilnai pasirengę pavasario sėjai, gerai atlikti gyvulių žiemojimą.

Stalino vardo kolūkio kolūkiečių vardu kalbėjo drg. Poprockas.

—Visi mes žinome,—sako jis,—kiek daug jėgų ir energijos deda drg. N. S. Chruščiovas tolesniam žemės ūkio išvystymui. Todėl mūsų kolūkio kolūkiečiai vieningai pasiūlė išskirti jį kandidatu į LTSR Aukščiausiosios Tarybos deputatus.

—Kandidatu į deputatus mes taip pat išskėlėme,—sako jis,—ir MTS agronomą mūsų kolūkiui drg. Gruslytę Vandą. Ji daug padirbėjo stiprinant mūsų kolūki, keičiant jo laukų derlingumą ir gyvulininkystės produktyvumą. Aš kviečiu visus Degučių rinkiminės apygardos Nr. 205 rinkėjų atstovus palaikyti mūsų išskeltus kandidatus ir rinkimų dieną atiduoti už juos savo balsus.

—Pirmūno kolūkio kolūkiečiai karštai palaikė Stalino vardo kolūkio narių išskeltąsias drg. N. S. Chruščiovo ir V. Gruslytės kandidatus,—sako Imbrado apylinkės Tarybos pirmininkas drg. Ruseckas.—Rinkimų dieną sutikti mes įsipareigojome naujais darbo laimėjimais. Kviečiu visus įsijungti į socialistinį lenktyniavimą rinkimų garbei, o rinkimų dieną atiduoti savo balsus už komunistų ir nepartinių bloko kandidatus.

Rinkimų dieną sutikti naujais laimėjimais ir balsuoti už komunistų ir nepartinių bloko kandidatus—geriausiuoju tarybinės liaudies sūnus kvietė ir kiti pasisakiusieji: MTS vyr. inžinierius drg. Šukys, pramkombinato darbuotojas drg. Sergajevas, LLKJS rajono komiteto sekretorius drg. Grabauskas, Kalinino vardo kolūkio pirmininkas drg. Vozgelevičius, LKP RK narys drg. Oleinikovas.

Rinkiminis apygardų atstovų pasitarimas karštai palaikė vieningus rinkiminių darbo žmonių susirinkimų nutarimus išskirti kandidatais į LTSR Aukščiausiosios Tarybos deputatus Zarasų rinkiminėje apygardoje Nr. 204 drg. G. M. Malenkovą, N. S. Chruščiovą, V. M. Molotovą ir A. M. Petrovą; ir drg. G. M. Malenkovą, N. S. Chruščiovą ir V. J. Gruslytę—Degučių rinkiminėje apygardoje Nr. 205 ir nutarė prašyti juos sutikimo balotiruotis šiose rinkiminėse apygardose.

Pasitarimas išrinko patikėtinius ir priėmė kreipimąsi į visus rinkėjus.

Lietuvos Tarybų Socialistinės Respublikos Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo įsakas
Dėl apylinkės balsavimo komisijos pirmininko arba sekretoriaus atleidimo nuo pagrindinio darbo

Nustatyti, kad apylinkės balsavimo komisijos pirmininkas arba sekretorius nuo 1955 m. sausio 29 d. iki 1955 m. kovo 1 d. atleidžiami nuo pagrindinio darbo, paliekant atlyginimą pagrindinėje darbovietėje.

Lietuvos TSR Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo Pirmininkas (J. PALECKIS)

Lietuvos TSR Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo Sekretorius (S. NAUJALIS)

Vilnius, 1955 metų sausio 24 d.

DĖL VALSTYBINIO PLANO TSRS LIAUDIES ŪKIUI IŠVYSTYTI ĮVYKDYMO 1954 METAIS REZULTATŲ

Centrinė statistikos valdyba prie TSRS Ministrų Tarybos paskelbė pranešimą apie valstybinio plano TSRS liaudies ūkiui išvystyti įvykdymo 1954 metais rezultatus.

Šis pranešimas rodo, kad praėjusiais metais Tarybų šalis pasiekė naujus laimėjimus vystant ekonomiką, kultūrą ir keliant darbo žmonių gerovę.

Metinis pramonės bendrosios produkcijos gamybos planas visumoje įvykdytas 103 procentais.

Visos TSRS pramonės bendroji produkcija 1954 metais padidėjo palyginti su 1953 metais 13 procentų ir palyginti su 1950 metais — 65 procentais. Šis padidėjimas, o taip pat plano nustatytas 1955 metams tolesnis pramonės produkcijos padidėjimas užtikrina tai, kad pirma laiko bus įvykdyta penktojo penkmečio plano užduotis, numatanti pakelti pramonės gamybą 1955 metais, palyginti su 1950 metais, maždaug 70 procentų.

1954 metais viršytas daugelio sunkiosios pramonės svarbiausių rūšių produkcijos ir daugelio plataus vartojimo prekių gamybos metinis planas.

Tačiau kai kurios ministerijos 1954 metais neužtikrino atskirų pramonės produkcijos rūšių gamybos plano įvykdymo.

1954 metais toliau augo sunkioji pramonė, kuri yra liaudies ūkio vystymosi pagrindas. Išplėsta liaudies vartojimo prekių gamyba.

1954 metais lengvosios ir maisto pramonės įmonėse pagerėjo išleidžiamų dirbinių asortimentas, išaugo turinčios padidintą gyventojų paklausą produkcijos išleidimas.

Pranešime pažymima, kad praėjusiais metais toliau buvo vykdomas darbas išvystant ir įdiegiant naują techniką.

Tarybų Sąjungoje didelė reikšmė teikiama atominės

energijos panaudojimui taikiems tikslams. 1954 metais TSR Sąjungoje buvo atiduota eksploatuoti pirmoji pramoninės atominės energijos vartoma elektrinė, kurios naudingas pajėgumas 5 tūkstančiai kilovatų.

Pranešime kalbama apie naujus žymius laimėjimus, kuriuos praėjusiais metais pasiekė šalies kolūčiai, mašinų traktorių stotys ir tarybiniai ūkiai.

1954 metais visų kategorijų ūkiuose vasarinėmis kultūromis buvo užsėta 10,8 milijono hektarų daugiau, negu 1953 metais. Bendras žeminių ir vasarinių kultūrų plotas, 1954 metų derliui gauti, palyginti su 1953 metais padidėjo 8,9 milijono hektarų.

1954 metais išplėsti medvilnės, cukrinių runkelių, aliejinių kultūrų, bulvių, daržovių ir kitų žemės ūkio kultūrų pasėliai. Tačiau ilgapluščių linų, kanapių ir bulvių pasėlių planinės užduotys nepilnutinai įvykdytos.

Faktiškas grūdų derliaus nuėmimas, o taip pat grūdų paruošos ir supirkimai 1954 metais šalyje, bendrai paėmus, buvo didesni, negu 1953 metais, nepaisant to, kad Ukrainos pietuose ir Pavolgio rajonuose susidarė nepalankios oro sąlygos.

Kolūčiai ir tarybiniai ūkiai pirma laiko įvykdė valstybinį grūdų paruošų ir supirkimų planą. Iki 1954 metų gruodžio 5 d. valstybei pristatyta ir parduota grūdų 271 milijonu pūdų daugiau, negu iki tos pačios 1953 metų datos. Be to, žymiai padidėjo grūdų gavimas iš Sibiro, ypač iš Altajaus krašto ir iš Kazachstano.

Sutinkamai su TSKP CK vasario-kovo Plenumo nutarimu „Dėl tolesnio grūdų gamybos padidinimo šalyje ir dėl dirvonų bei plėšinių įsivavinimo“ Kazachstano, Sibiro, Uralo, Pavolgio ir Šiaurės Kaukazo kolūkiuose ir

tarybiniuose ūkiuose praėjusiais metais suarta 1954 metų ir 1955 metų derliui 17 milijonų 600 tūkstančių hektarų dirvoninių ir plėšinių žemių esant 13 milijonų hektarų planinei užduočiai.

Kolūkiuose ir tarybiniuose ūkiuose 1955 metų derliui pasėta žeminių kultūrų 40,9 milijono hektarų, arba 1,2 milijono hektarų daugiau, negu buvo pasėta 1954 metų derliui. Žeminių kultūrų sėjimo planas kolūkiuose ir tarybiniuose ūkiuose viršytas.

1954 metais dar labiau sustiprėjo materialinė-techninė žemės ūkio bazė. Žemės ūkis per praėjusius metus gavo 137 tūkstančius bendros paskirties traktorių (skaičiuojant penkiolikajėgiais) ir 46 tūkstančius fizinių kaupiamųjų traktorių, 37 tūkstančius grūdų kombainų, iš jų 17 tūkstančių savaeigių, 15 tūkstančių kombainų bulvėms kasti ir 5 tūkstančius kombainų techninėms kultūroms nuimti, 116 tūkstančių sunkvežimių, 100 tūkstančių traktorinių plūgų ir daug kitų žemės ūkio mašinų.

Į dirvonų ir plėšinių įsivavinimo rajonus pernai nuvežta 115 tūkstančių traktorių (skaičiuojant penkiolikajėgiais), 18 tūkstančių grūdų kombainų ir atitinkamas skaičius traktorinio prikabinamojo inventoriaus bei kitų žemės ūkio mašinų.

Mašinų-traktorių stotys 1954 metais atliko žemės ūkio darbų 75 milijonais hektarų daugiau, negu 1953 metais, ir įvykdė 82 procentus pagrindinių lauko darbų kolūkiuose.

1954 metais spalio 1 d. surašymo duomenimis, palyginti su 1953 metų spalio 1 d., pažymimas bendro gyvulių skaičiaus visose ūkių kategorijose — kolūkiuose, tarybiniuose ūkiuose, pas kolūkiečius, darbininkus ir tarnautojus — padidėjimas. Kar-

vių skaičius šalyje per metus padidėjo 1,5 milijono, visų galvijų — 1,9 milijono, kiaulių — 3,4 milijono ir avių — 2,6 milijono.

Palyginti su 1953 metais, sakoma pranešime, padidėjo kapitaliniai įdėjimai į sunkiąją pramonę, į lengvąją ir maisto pramonę, žemės ūkį, transportą ir prekybą, į kultūrinę-buitinę statybą.

1954 metais pastatyta ir įvesta į rikiuotę daugiau kaip 600 stambių pramonės įmonių. Elektrinių ministerija įvykdė nustatytą elektrinių atidavimo eksploatavimui planą.

Pramonės, žemės ūkio ir transporto pakilimo pagrindu toliau vystėsi tarybinė prekyba. 1955 metams nustatytas mažmeninės prekių apyvartos planas viršytas.

1954 metais buvo parduota gyventojams prekių valstybinėje ir kooperatinėje prekyboje, sugretinamomis kainomis, 18 procentų daugiau negu 1953 metais.

Mažmeninė prekių apyvarta 1954 metais išaugo, palyginti su 1950 metais, sugretinamomis kainomis, 80 procentų. Tai reiškia, kad penktojo penkmetinio plano užduotis, numatanti mažmeninės prekių apyvartos padidėjimą valstybinėje ir kooperatinėje prekyboje 1955 metais, palyginti su 1950 metais, maždaug 70 procentų, įvykdyta pirma laiko, per 4 metus.

Užsienio prekybos srityje Tarybų Sąjunga 1954 metais toliau plėtė ekonominius ryšius su užsienio šalimis. Praėjusiais metais Tarybų Sąjunga prekiaavo su 56 užsienio valstybėmis.

Pranešime pateikiami duomenys, apibūdinantieji tolesnį darbininkų ir tarnautojų skaičiaus didėjimą liaudies ūkyje, darbo našumo kilimą.

1954 metais pasiektas tolesnis liaudies materialinės ge-

rovės ir gyvenimo kultūrinio lygio pakilimas.

TSRS nacionalinės pajamos 1954 metais, palyginti su 1953 metais, padidėjo 11 procentų.

1954 metais įvykdytas valstybinių mažmeninių kainų liaudies vartojimo prekėms sumažinimas davė gyventojams 20 milijardų rublių sumos, skaičiuojant metams, tiesioginį laimėjimą.

Realusis darbininkų ir tarnautojų darbo užmokestis piniginio darbo užmokesčio didėjimo ir kainų mažėjimo sąskaita per metus padidėjo 5 procentais.

1954 metais pasiekti tolesni laimėjimai visose socialistinės kultūros srityse.

Dėl vidurinio mokslo išvystymo vidurinių mokyklų 8-10 klasių mokinių skaičius, palyginti su 1953 metais, padidėjo 756 tūkstančiais žmonių, o palyginti su 1950 metais — 4 milijonais 111 tūkstančių žmonių, tame tarpe kaimo vietovėse 8-10 klasių mokinių skaičius, palyginti su 1953 metais, padidėjo 339 tūkstančiais žmonių, o palyginti su 1950 metais — 1 milijonu 644 tūkstančiais žmonių. Aukštosios ir vidurinės specialiosios mokyklos išleido 1954 metais daugiau kaip 560 tūkstančių jaunųjų specialistų.

Kapitaliniai įdėjimai į valstybinę gyvenamųjų namų statybą padidėjo 1954 metais, palyginti su 1953 metais, 19 procentų. Valstybinės įmonės, įstaigos, vietinės tarybos, o taip pat miestų ir darbininkų gyvenviečių gyventojai su valstybinio kredito pagalba 1954 metais pastatė daugiau kaip 32 milijonus kvadratinėjų metrų bendro gyvenamųjų namų ploto.

Be to, kaimo vietovėse pastatyta 470 tūkstančių naujų gyvenamųjų namų.

(TASS—ELTA).

1905 metų sausio mėnesio dienos Lietuvoje

Šiais metais sukanka penkiasdešimt metų nuo 1905—1907 m. Rusijos revoliucijos pradžios. Tai buvo pirmoji liaudies revoliucija imperalizmo epochoje, kurioje proletariatas pirmą kartą išstojo kaip visos liaudies judėjimo vadovas, o valstietija — kaip artimiausias jo sąjungininkas.

Pradžią revoliucijai davė istoriniai sausio 22 dienos įvykiai Peterburge.

1905 m. sausio 22 dieną Peterburge daugiau kaip 140 tūkstančių darbininkų, su šeimomis, nešdami caro portretus ir bažnytines vėliavas, patraukė į Žiemos rūmus, kur tuomet buvo caras. Jie dar naiviai tikėjo caru ir norėjo išdėstyti jam savo skundus ir reikalavimus. Prieš beginklę ir taikią minią buvo pasiūsti caro kazakai,

kurie, žvėriškai trypdami arkliais senelius, moteris ir vaikus, ėmė šaudyti ir blaškyti demonstrantus. Tą dieną buvo sušaudyta daugiau tūkstanties ir sužeista daugiau dviejų tūkstančių darbininkų.

Šis neregėtai žiaurus carizmo susidorojimas su tautiška Peterburgo darbininkais galutinai pakirto jų tikėjimą carizmu. Įvertindamas 1905 m. sausio 22 d. įvykius, V. I. Leninas rašė, kad istorinę tos dienos reikšmę sudaro „milžiniškų liaudies masių nubudimas politiniam sąmoningumui ir revoliucinei kovai“ (V. I. Leninas. Raštai, 23 t., V. 1954, 226 psl.).

Žinia apie nežmonišką carizmo piktdarybę žaibu apskriejo visą šalį. Pasipiktinimas ir visuotinis sujudi-

mas prieš carizmą bendrai kovai sujungė visų tautų darbininkus. Politinių streikų ir protesto demonstracijų banga išsiliejo kuo plačiausiai, pasiekdama visus imperijos kampus.

Reikšdami klasinį solidarumą savo broliams Peterburgo darbininkams ir griežtą protestą prieš kruviną carinę patvaldystę, pakilo į politinę kovą ir Lietuvos darbo žmonės.

Revoliuciniam Lietuvos proletariato pakilimui vadovavo vietiniai bolševikai ir, jų veikiami, revoliuciniai socialdemokratai. Jie organizavo politines demonstracijas, leido atsišaukimus, organizavo darbininkus į visuotinį streiką, šaukė į atvirą kovą prieš carizmą.

Žinios apie darbininkų kraujo praliejimą Peterburge Lietuvą pasiekė sausio 23 dieną. Vilniaus, Kauno, Šiaulių ir kitų miestų darbininkai, bolševikų vadovaujami, pradėjo naudoti naujausią politinės kovos priemonę — politinį-masinį streiką.

Sausio 24 dieną Vilniuje streiką pradėjo Rivkindo, Suravičiaus ir Menkės stambių odos fabrikų darbininkai, kurie eidami iš įmonės į įmonę nutraukė darbą. Prie jų prisijungė didesnių ir mažesnių dirbtuvių batsiuviai, sukirpėjai, sluvėjai, galanterijos pramonės darbininkai. Į vakarą darbas sustojo daugelyje įmonių ir gamyklų. Tą dieną streikavo daugiau kaip 2.000 įvairių pramonės šakų darbininkų.

Policija siautė gatvėse. Šnipai landžiojo po fabrikus ir ieškojo streiko organizato-

rių. Buvo areštuota apie 50 darbininkų. Iššaukta kariuomenė, iš artimiausių miestelių sutraukta policija ir kitos reakcinės jėgos sutrukdė numatytą demonstraciją. Mieste patuliavo ginkluota kariuomenė, policija sklaidė bestūbriuojančius darbininkus.

Valdžiai į talką atėjo ir reakcinė katalikų dvasininkija. Siekdama palaužti revoliucinę darbininkų dvasią ir suskaldyti jų jėgas, ji stengėsi suklaidinti mažiau sąmoningus darbininkus, ragino atsisakyti revoliucinės kovos, o savo skundus ir reikalavimus patikėti dvasininkijai, vyskupui Roppui, kuriam tarpininkaujant viskas būtų sutvarkyta taikiu būdu. Tačiau Vilniaus proletariatas nesidavė suvedžiojamas — streikas plėtėsi ir tapo visuotiniu.

Iškeliami kandidatai į rajono DŽDT deputatus

Tebevyksta darbo žmonių susirinkimai, skirti išskirti kandidatus į rajono Tarybos deputatus.

„Lenino atminties“ kolūkiečiai, Turmanto apylinkės tarnautojai ir Kimbartiškių tarybinio ūkio darbininkai kandidatais į rajono DŽDT deputatus Turmanto, Bogdaniškių ir Kimbartiškių rinkiminėse apygardose iškelė rajono vykdomojo komiteto pirmininką Juozą Vitukiną, Turmanto apylinkės Tarybos pirmininką Lozačenkoviene Matroną Lavrentjevą ir Zarasų MTS vyr. zootechniką drg. A. Kravecką.

Romancų rinkiminėje apygardoje kandidatu į rajono Tarybos deputatus iškeltas LKP rajono komiteto sekretorius MTS zoni drg. Bukatj A. K.

Čapajevų vardo kolūkyje — Belkaučiznos ir Kapustyne rinkiminėse apygardose — kandidatais į rajono Tarybos deputatus išskirti RVK finansų skyriaus vedėjas drg. Tregeris F. S. ir Čapajevų vardo kolūkiečių kolūketė drg. Z. Skrinskaitė.

Grybinės rinkiminėje apygardoje Nr. 25 kandidatu į DŽDT deputatus iškelė RVK pirmininko pavaduotoją drg. Giedraitį.

Julijos Žemaitės vardo kolūkiečių agronomas drg. Pivarauškas iškeltas kandidatu į rajono Tarybos deputatus Pavidinės rinkiminėje apygardoje Nr. 24.

Ždanovo vardo kolūkiečiai Degučių ir Skeldų rinkiminėse apygardose kandidatais į rajono Tarybos deputatus iškelė Degučių septynmetės mokyklos Nr. 1 direktorių drg. L. Micevičiūtę ir Ždanovo vardo kolūkiečių kolūketę drg. A. Radzevičiūtę.

Zarasų rinkiminėje apygardoje Nr. 2 kandidatu į rajono Tarybos deputatus iškelta Zarasų ryšių kontoros viršininkė K. Krūminienė, Zarasų rinkiminėje apygardoje Nr. 7 —

Zarasų MTS direktorius drg. Kandaurovas, Zarasų rinkiminėje apygardoje Nr. 5 — „Aušros“ artelės darbininkė drg. Mažutienė.

Zarasų remonto-statybos kontoros ir komunalinio ūkio skyriaus darbuotojai kandidatu į rajono Tarybos deputatus iškelė LKP rajono komiteto sekretorių drg. Paramoškiną.

„30 metų komjaunimui“ kolūkiečiai kandidatu į rajono DŽDT deputatus pasiūlė TSRS Paruošų ministerijos įgaliotinį Zarasų rajonui drg. Razdobudkiną.

Vajesiškio rinkiminėje apygardoje Nr. 17 kandidatu į rajono Tarybos deputatus iškeltas Mičiurino vardo kolūkiečių agronomas drg. Vrubliauskas.

Zarasų Marytės Melnikaitės vardo vidurinės mokyklos mokytojai ir techninis personalas kandidatu į rajono Tarybos deputatus iškelė šios mokyklos mokymo dalies vedėją Bronę Bobinienę.

Stalino vardo kolūkiečių brigadininkas Vitkauskas Kazys, Nikodemo s., iškeltas kandidatu į rajono Tarybos deputatus Tabarų rinkiminėje apygardoje Nr. 26.

Zarasų rinkiminėje apygardoje Nr. 6 kandidatu į rajono Tarybos deputatus iškeltas rajono pramkombinato darbininkas Goršanovas N. P.

Zarasų rajono ligoninės gydytoja Telina A. P. iškelta kandidatu į rajono DŽDT deputatus Zarasų rinkiminėje apygardoje Nr. 3.

Girsių apylinkės gyventojai kandidatais į rajono Tarybos deputatus iškelė šios apylinkės Tarybos pirmininką drg. Šileikį ir drg. Grabauską.

RINKIMŲ GARBEI

Rinkimų į Lietuvos TSR Aukščiausiąją Tarybą ir į vietines Darbo žmonių deputatų tarybas garbei rajono kolūkiečių žvejų brigados įsijungė į socialistinį lenktyniavimą už priešlaikinį šių metų pirmo ketvirčio žuvų sugavimo plano įvykdymą.

Lenktyniavime pirmąją „Raudonojo Spalio“ kolūkiečių žvejų brigada, kuriai vadovauja prityręs žvejys I. Gerasimovas. Per sausio mėnesį brigada pristatė žuvų įmonei daugiau kaip 1800 kg žuvies, daugiausia lydekų ir karšių.

A. R e z g i n i s

RENGIASI ŽIRGŲ LENKTYNĖMS

Ateinanti sekmadienį — tarprajoninės žirgų lenktynės Zarasuose. Daugelis mūsų rajono kolūkiečių arklų augintojų įtemptai ruošiasi žirgų pajėgumo bandymui. P. Cvirkos vardo, Kalinino vardo, Stalino vardo kolūkiečių lenktyniniai žirgai teisingai prižiūrimi ir trenhuojami.

Visų rajono arklų augintojų pareiga — pilnai panaudoti likusias ligi lenktynių dienas žirgams paruošti.

A. K r a v e c k a s
MTS vyr. zootechnikas

LITERATŪRINIS VAKARAS

Š. m. sausio 23 d. Zarasų M. Melnikaitės vardo vidurinėje mokykloje įvyko literatūrinis vakaras. Buvo aptartas lietuvių tarybinio rašytojo A. Vienuolio romanas „Puodžiūnkiemis“. Pranešimą apie romaną „Puodžiūnkiemis“ padarė dešimtos klasės mokinė R. Petkevičiūtė. Po to apie romano veikėjus, menines ypatybes pasisakė septyni mokiniai. Po romano aptarimo įvyko grožinės literatūros viktorina. Pirmąją vietą laimėjo dešimtos klasės mokinys R. Zalūba.

E. M i c k e v i č i u s
J. V a l a i n i s

Zarasų M. Melnikaitės vardo vidurinės mokyklos mokiniai

GERINTI KULTŪRINĮ KOLŪKIEČIŲ APTARNAVIMĄ

Vakare Tabaro klube-skaitykloje

Ilgai vakarais negėsta žiburys Tabaro klube-skaitykloje. Čia, po darbo dienos, praleidžia laisvalaikį Stalino vardo kolūkiečių kolūkiečiai. Jauku skaitykloje: ant sienų lozungai, plakatai, ant stalų tvarkingai išdėstyti laikraščiai, žurnalai, stenduose — rinkiminė ir naujai gauta literatūra. Kiekvienas lankytojas suranda sau įdomų užsiėmimą. Vieni skaito pasakutinį „Tiesos“ ar „Sovietskaja Litva“ numerį, varto naujus žurnalus, kiti žaidžia šachmatais, šaškėmis. Kolūkiečiai P. Kolesnikovas ir V. Kuosa — geriausi šaškininkai. Ir dabar jie rimtais veidais palinkę prie šaškių lentos apgalvoja naujus žėjimo budus. Ten vėl būrelis kolūkiečių susispietė apie naują sienlaikraščio numerį.

Aplink Tabaro pradinės mokyklos mokytoją V. Vasiliauskienę susibūrė jaunimas. Tai kolūkiečių saviveiklininkai tariasi, kokią pjesę pastatyti artimiausiu laiku. Reikia jų rinkimus sutikti su nauja programa! Vienas pasiūlo vieną, kitas — kitą. Pagaliau saviveiklininkai apsisloja prie vienaveiksmės A. Papajano

komedijos „Žvalgytuvės“ ir pradeda ją nagrinėti.

— Imkime ir pastatykime šitą komediją, — pasiūlo kažkuris iš būrio, susipažinus visiems su jos turiniu.

— Kažin, ar sugebėsime? — suabejojo vienas būrelio narys. Visų žvilgsniai nukrypsta į mokytoją.

— Sugebėsime, juk pas mus jėgų pakankamai, — nurašina drg. Vasiliauskienė.

Laikydamas rankoje laikraštį, su grupe pagyvenusių kolūkiečių kalbasi klubo-skaityklos vedėjas drg. Vasiliauskas. Kolūkiečius daug kas domina: ir tarptautinė padėtis, ir kitų kolūkiečių pirmūnų laimėjimai, ir tai, su kokiais laimėjimais priešakinių artelių nariai sutiks besitariančius rinkimus į LTSR Aukščiausiąją Tarybą ir į vietines Tarybas. Į visus šiuos klausimus klubo-skaityklos vedėjas atsako aiškiais paprastais, kiekvienam jų prantamais žodžiais. Paskaitė iš laikraščio įdomesnius straipsnius.

Tik vėlai vakare skirstosi kolūkiečiai į namus.

J. Š e d u i k i s

Ką veikia drg. Vlasiuskas?

Kada beužsuksi į P. Cvirkos vardo kolūkiečių biblioteką, visada rasi užrakintas duris. Bibliotekos vedėjas drg. Vlasiuskas beveik niekada čia nėra.

Prasidėjo rinkiminė kampanija. Gal būt, drg. Vlasiuskas išvykęs į brigadas ir ten atlieka politinį-aiškinamąjį darbą tarp kolūkiečių, supažindina juos su Rinkimų nuostatais? Kur tau! Bibliotekos vedėjas — retas svečias brigadose. Kurgi buvo drg.

Vlasiuskas šio mėnesio 12, 13, 14, 16 dienomis, jei jo nesutiko brigadose, o biblioteka buvo uždaryta?

Ką į šį kolūkiečių klausimą atsakys rajono kultūros skyriaus vedėjas drg. Karpenko, kuris niekada nesilanko bibliotekoje, nežino padėties vietoje?

S. V a i k u t i s
J. S t i r k o v a s
E. M i š k i n i s

Sausio 25 d. prie streikuojančių prisijungė tabako fabriku, lentpiuvių, malūnų, krautuvių darbininkai, kontorių tarnautojai. Streikuojančiųjų skaičius išaugo iki kelių tūkstančių. Trečią streiko dieną visas miesto gyvenimas apmirė: sustojo fabrikai, spaustuviės, kepyklos ir t. t. Vilniaus darbininkų streikas užsitęsė visą savaitę.

Vieningai į kovą pakilo ir Kauno darbininkai. Sausio 24 d. jų dauguma metė darbą ir išsipykė į gatves. Darbininkai patys uždarinėjo krautuvius. Visur su pasipiktinimu buvo kalbama apie Petrogrado įvykius, žmonės būrtaivosi, dainavo revoliucines dainas. Į popietę demonstrantų skaičius siekė 20.000. Išgąsdinta policija gatvėse nesirodė.

Visuotinį streiką pradėjo metalo pramonės darbininkai — sustojo Tilmanso, Rekošo, Šmidto, Šuvalo fabrikai, mies-

to elektrinė, vagonų dirbtuvės, alaus daryklos, malūnai ir daugybė smulkių įmonių. Užsidarė krautuviės, sustojo transportas, neveikė spaustuviės. Darbininkai kėlė savo reikalavimus: padidinti atlyginimą už darbą, sutrumpinti darbo dieną, pašalinti kai kuriuos meistrus ir pan.

Darbininkų nuotaika buvo labai kovinga. Kai sausio 25 d. gubernatorius bandė įkalbinėti susirinkusią dešimtą tūkstantinę darbininkų minią nutraukti streiką, ši jam atsakė grasinimais ir apipylė jį atsišaukimais, šaukiančiais streikuoti.

Vyriausybė ir jos šnipai stengėsi palaužti darbininkų kovinį ryžtingumą. Tam ji ėmėsi šlykščiausių priemonių, kurstydamą lietuvių darbininkus prieš žydų ir kitų tautybių darbininkus, prie Tilmanso fabriko mėginama

išprovokuoti beginklį darbininkų susirėmimą su dragūnais, į darbininkų tarpą siuntinėjama provokatorius, samdydama streiklaužius ir pan. Įmonės ir fabrikai buvo pilnos kareivių.

Nežiūrint į visas vyriausybės pastangas suzlugdyti streiką, darbininkai laikėsi labai vieningai ir streikavo iki sausio 31 d. Streike dalyvavo daugiau kaip 3.000 darbininkų. Visų tautybių darbininkai ėjo išvien ir apgynė savo išskeltus reikalavimus. Tuo jie parodė klasinį sąmoningumą ir proletarinį solidarumą.

Kauno ir Vilniaus darbininkų pavyzdžiu pasekė ir Šiaulių ir Panevėžio darbininkai.

Šiauliuose sausio 31 dieną buvo suorganizuota pirmoji politinė masinė demonstracija, kurioje dalyvavo darbininkai, dvaro kumečiai, artimiausių kaimų valstiečiai,

moksleiviai ir kiti visuomenės sluoksniai.

Streiką ir demonstraciją pradėjo Nuroko odų fabriko darbininkai. Jie, organizuotai nutraukę darbą, nuvyko į mašinų fabriką ir kartu su jo darbininkais nužygiavo į priemiestyje esantį Gubernijos dvarą. Ten tuoj pat sustabdė darbą alaus daryklos, malūno darbininkai ir drauge su kumečiais prisijungė prie demonstrantų. Minia organizuotai, žvaliai, su dainomis ir pakilia nuotaika atėjo į miesto centrą. Demonstrantams reikalaujant, buvo nutrauktas mokslas abiejose gimnazijose, kurių mokinių dauguma nuėjo su darbininkais. Visose miesto įmonėse darbas buvo nutrauktas.

Mitingas turgaus aikštėje praėjo pakilioje nuotaikoje. Plazdėjo raudonos vėliavos, skambėjo prieš carą nukreipti šūktai. Prie miesto kalėjimo minia išreiškė politi-

niam kaliniams draugiškumo ir solidarumo jausmus. Policija trukdyti nedrįso.

Dauguma fabrikantų buvo priversti streiko metu išskeltus darbininkų reikalavimus patenkinti.

Į Peterburgo darbininkų sušaudymą protesto streikais atsiliepė Panevėžio ir kitų Lietuvos vietų darbininkai, dvarų kumečiai. Lietuvos miesto darbininkų revoliuciniai išstojimai turėjo didelę įtaką revoliucinio judėjimo stiprėjimui kaime, kuris išsisiūbavo 1905 m. pavasarį ir vasarą.

Lietuvos darbininkų sausio mėnesio kova buvo visos Rusijos proletariato revoliucinių išstojimų sudėtinė dalis. Sausio streikuose stiprėjo kovinė Lietuvos proletariato vienybė su revoliuciniu Rusijos proletariatu.

S. M i s e v i č i e n ė
LKP CK Partijos instituto mokslinė bendradarbė

Pasaulinės Taikos Tarybos Biuro N u t a r i m a i

VIENA, I. 20 d. (TASS).
Pasaulinės Taikos Tarybos
biuro išplėtinio posėdžio pa-

baigoje sausio 19 d. buvo
priimta deklaracija, kreipima-
sis į Europos tautas ir kreipimasis į pasaulio tautas.

Pasaulinės Taikos Tarybos Biuro deklaracija

Prieš ateinant naujiems, 1955 metams, iškilo ir pakibo viršum tautų dvi grėsmės: Vokietijos remilitarizavimo grėsmė ir nutarimai, priimti atominiam karui paruošti ir jam pateisinti. Šios grėsmės iškilo tuo momentu, kai tautoms ėmė atsiverti naujos taikos perspektyvos, iškilo vyriausybės, kurioms tenka atsakomybė, veiksmų, o ne tik politinių veikėjų arba karinių vadovų pareiškimų išdavoje. Šie veiksmai aiškiai nukreipti prieš tautų, kurias jie liečia, valią ir prieš viso pasaulio viešąją nuomonę.

Vokietijos remilitarizavimas ir tos kliūtys, kurias paktas Pietryčių Azijai (SEATO) sudaro kelyje į taiką Azijos problemų išsprendimą, pabrėžia nepaprastą Šiaurės Atlanto bloko tarybos (NATO) priimtų nutarimų rimtumą.

Šie nutarimai turi tikslą įteisinti atominį karą, kurį jau pasmerkė žmonijos sąžinė ir tarptautinė teisė, ir įteigti

viešajai nuomonei mintį apie tokio karo būtinumą. Jie gali atvesti į atominio karo sukėlimą Azijoje ir Europoje. Jie jau dabar sudaro tokią grėsmę visų žemynų šalims.

Vokietijos remilitarizavimas ir atominio karo įteisinimas glaudžiai susiję tarpusavyje. Tai — vaisiai vienos ir tos pačios politikos, paremtos pasaulio suskaldymu į du blokus, jėgos pozicijos ieškojimais, karo, kaip būdo tarptautiniams nesutarimams išspręsti, panaudojimu. Tautos iš patyrimo žino, kad ši politika tegali atvesti į ekonominę suirutę, skurdą ir karą. Pasaulinis judėjimas už taiką ragina jas pasverti visą šio naujo pavojaus rimtumą ir panaudoti visas jų žinioje turimas priemones jam pašalinti.

Suderinti tautų veiksmai gali padaryti galą blokų politikai. Tokie veiksmai gali priversti vyriausybes pradėti naudoti atominę energiją išimtinais taikiems tikslams.

Žmonės nebus pasyvūs ir neleis, kad jie būtų įstumti į atominio karo nelaimės. Reikalas liečia ne tai, kokia štabo ar vyriausybė problema galės priimti nutarimą dėl atominio karo arba aiškinti skirtumą tarp vadinaimojo taktinio ir strateginio ginklo. Uždavinys yra tas, kad, atmetus sugriovimą, priespaudą ir skurdą, kuriuos sukeltų šis karas, būtų užtikrinta visoms pasaulio tautoms nepriklausomybė ir teisė vystyti savo pačių resursus, kad visiems kartu būtų galima stoti į saugumo ir klestėjimo kelią. Kaip tik šį būtinumą atitinka raginimas tęsti kovą prieš Vokietijos remilitarizavimą ir raginimas organizuoti plačią kampaniją prieš atominį ginklą.

Kaip tik šį būtinumą atitinka tai, kad 1955 metų gegužės 22 d. Helsinkyje šaukiama didelė pasaulinė asamblėja, kurioje susitiks visų šalių taikingųjų jėgų atstovai.
Viena, 1955 metų sausio 19 d.

Kreipimasis į Europos tautas

Europos tautos atmata vermachto sudarymą.

Tautos pasisako prieš tai, kad, vos tik praėjus dešimt metų po karo pabaigos, būtų atkurta armija, kuri sėjo mirtį ir sugriovimus Europoje.

Tautos pasipiktinusios tuo, kad atominis ginklas gali būti suteiktas buvusių hitlerinų generolų dispozicijai.

Tautos niekuomet nesitaikstys su šiuo nusikaltimu. Sutarčių dėl vermachto sudarymo ratifikavimas — dar toli gražu neįvykęs faktas.

Londono ir Paryžiuje šiemis nutarimams pritarusiuose parlamentuose turinčių pasisakyti deputatų tarpe neatsirado nė pusės norinčių balsuoti už šiuos susitarimus. Vyriausybės, kaip ir parlamentai, buvo priverstos atvirai pripažinti, kad jų tautos priešiška žiūri į Pary-

žiaus susitarimus. Bet šios vyriausybės ketina nesiskaityti su Europos tautų priešingumu ir ypač su didėjančiu pačios vokiečių tautos pasipriešinimu.

Parlamentų priimti prieš tautų valią nutarimai negali surišti tautų.

Londono ir Paryžiaus susitarimus pasirašiusios vyriausybės daugiau negali slėpti tragiškų naujo vermachto sudarymo pasekmių. Vakarų Vokietijos remilitarizavimas sukeltų ginkluotųjų pajėgų sudarymą Rytų Vokietijoje. Jis sustiprintų ginklavimosi varžybas, daugeliui metų pašalintų galimybę taikiai suvienyti Vokietiją ir apsunkintų bet kurį kolektyvinio saugumo Europoje organizavimą.

Pasaulinė Taikos Taryba ragina visų šalių vyrus ir

moteris padėti visas savo jėgas, parodyti visą savo ryžtingumą ir visą savo narsumą, kad būtų sužlugdytas Londono ir Paryžiaus sutarčių ratifikavimas bei įgyvendinimas.

Pasaulinė Taikos Taryba ragina vyrus ir moteris, kurie didvyriškai kovojo prieš Vokietijos perginklavimą, o taip pat visus tuos, kurie pradeda suprasti artėjantį pavojų, suvienyti ir pagausinti savo pastangas, kad būtų sukludytas vokiškojo militarizmo atgaivinimas ir užtikrintas Europos saugumas, dalyvaujant taikingajai Vokietijai.

Visoms tautoms padedant, Europa neleis sudaryti naują vermachtą.

Viena, 1955 metų sausio 19 d.

Kreipimasis į pasaulio tautas

Šiuo metu kai kurios vyriausybės ruošiasi sukelti atominį karą. Jos nori įteigti tautoms mintį apie jo neišvengiamumą.

Atominio ginklo panaudojimas atvestų į naikinamą karą.

Mes pareiškiame, kad vyriausybė, kuri sukels atominį karą, neteks savo tautos pasitikėjimo ir bus pasmerkta visų tautų.

Mes pasisakome prieš tuos, kurie ruošia atominį karą.

Mes reikalaujame panaikinti visose šalyse atominio ginklo atsargas ir nedelsiant nutraukti jo gamybą.

Viena, 1955 metų sausio 19 d.

Tyčiojamasi iš Šekspyro paminklo Niujorke

Laikraščio „Niujork Taims“ pranešimu, „Šekspyro klubas“ renka lėšas Niujorko centriniame parke pastatytam Šekspyro paminklui restau-

ruoti. Laikraštis paaiškina, kad „vandalai nudaužė nosį, sužalojo granitinį poeto biustą“. Tačiau administracija, kurios žinioje yra miesto

parkai, „šaltai pažūrėjo į naują planą“ ir yra tos nuomonės, kad „paminklo neverta restauruoti“.

(TASS—ELTA).

Tarptautinė apžvalga

PASAULIO TAUTOS
SVEIKINA NAJUOSIUS
TARYBŲ SĄJUNGOS
PASIŪLYMŲ VOKIETIJOS
KLAUSIMU

Sausio 15 d. Tarybinė vyriausybė padarė naują pareiškimą Vokietijos klausimu, dar kartą patvirtinantį jos nuolatinį siekimą suvienyti Vokietiją demokratinu pagrindu. „Svarbiausia ir neatidėliotina Vokietijos problema siegiama, — sakoma baigiamajame pareiškimo dalyje, — yra Vokietijos vienybės atkūrimo uždavinio išsprendimas. Kad šis uždavinys būtų išspręstas, yra reikalingos derybos tarp Jungtinių Amerikos Valstybių, Anglijos, Prancūzijos ir Tarybų Sąjungos klausimu dėl Vokietijos vienybės atkūrimo bendravokiškų laisvų rinkimų surengimo pagrindu. Tokios derybos neteks prasimės ir pasidarys negalimos, jeigu bus ratifikuoti Paryžiaus susitarimai“.

Tarybinės vyriausybės pareiškimą labai patenkinta sutiko vokiečių tauta. Kalbėdamas Šverine įvykusiame masiniame mitinge VVSP CK pirmasis sekretorius Valteris Ulbrichtas pasakė, kad Tarybinės vyriausybės pareiškimas rodo vienintelį teisingą kelią Vokietijai suvienyti. Vakarų Vokietijos spaudos pranešimais, net kai kurie paties Vakarų Vokietijos kanclerio Adenauerio partijos — krikščionių demokratų sąjungos — veikėjai laiko reikalingu pradėti derybas su Tarybų Sąjunga ir pasisako prieš Paryžiaus susitarimus. Anglijos, Prancūzijos ir JAV buržuazinė spauda, komentuodama Tarybinės vyriausybės pareiškimą, neslepia savo susirūpinimo tuo, kad šis pareiškimas padarys didelę įtaką Vakarų Vokietijos visuomenei, kuri vis ryžtingiau pasisako už Vokietijos vienybę, prieš jos vakarinės dalies apginklavimą.

Plačiųjų Vakarų Vokietijos liaudies masių pažūrą į šiuos susitarimus apibūdina Hamburgo sausio 18 d. įvykiai. 30 tūkstančių darbininkų čia išėjo į demonstraciją, protestuodami prieš Vakarų Vokietijos apginklavimą. Demonstrantų kolonos nuėjo į miesto centrą, kur sutrukdė fašistinams chuliganams įvykdyti savo demonstraciją. Čia darbininkai išlaikė susirėmimą su 500 ginkluotų policininkų.

Amerikos spaudai yra būdingas siekimas nutylėti naujuosius tarybinius pasiūlymus arba iškraipyti jų prasmę. Pavyzdžiui, laikraštis „Niujork Taims“ visai mėgina apgauti savo skaitytojus, teigdamas, kad Tarybų Sąjunga vesianti derybas dėl Vokietijos suvienijimo ir ratifikavus Paryžiaus susitarimus. Tuo tarpu Tarybinės vyriausybės pareiškime šiuo reikalu visiškai nedviprasmiškai sakoma, kad to-

kios derybos, ratifikavus Paryžiaus susitarimus, „neteks prasmės ir pasidarys negalimos“. Ir tai suprantama viso pasaulio paprastieji žmonės, kurių tarpe naujieji Tarybinės vyriausybės pasiūlymai susilaukė gilaus atgarsio ir paramos, atitinkdami jų lūkesčius. Šiame pareiškime aiškiai parodyti du vokiečių tautos gyvenimo ir vystymosi keliai. Pirmasis kelias — šalies vienybės atkūrimas ir jos taikus demokratinis vystymasis. Antrasis kelias, į kurį Vokietiją traukia Paryžiaus susitarimų šalininkai, — tai šalies suskilimo įtvirtinimas, hitlerinio pobūdžio armijos atkūrimas jos vakarinėje dalyje, jos įtraukimas į naujo karo parengimo planus. Vokiečių tauta pasisako už pirmąjį kelią.

ATOMINĖ ENERGIJA — TAIKIEMS TIKSLAMS

Pasaulinė visuomenė plačiai komentuoja Tarybinės vyriausybės nutarimą, kuriame sakoma, kad ji pasirengusi perduoti kitoms šalims mokslinį ir techninį patyrimą taikaus atominės energijos panaudojimo srityje. Šis nutarimas juo reikšmingesnis, kad neseniai agresyviosios Šiaurės Atlanto sąjungos taryba, Jungtinių Amerikos Valstybių spaudžiama, nutarė savo kariniuose planuose orientuotis į atominį ir vandeninį ginklą.

„Šiuo metu, — rašo laikraštis „Ženminžibao“, — žmonijai atviri du keliai: pražūtingas JAV militaristų pasirengimo atominiam karui kelias ir Tarybų Sąjungos nurodytas kelias — atominės energijos panaudojimo taikiems tikslams, visapusiškam žmonijos civilizacijos išvystymui kelias“. „Visiškai aišku, — pabrėžia laikraštis, — kad kiekvienas sveikai protaujantis žmogus pasirinks kelią, kurį parodė taikos jėgos su Tarybų Sąjunga priešakyje“.

JAV, Anglijos ir Prancūzijos buržuazinė spauda neslepia, kad šis Tarybų Sąjungos pranešimas buvo šių šalių valdantiems sluoksniams staigmena ir sukėlė jų tarpe nerimą. Pavyzdžiui, Amerikos agentūros Junaited Pres Londono korespondentas negali nuslėpti savo nusivylimo ta aplinkybe, kad Tarybinės vyriausybės nutarimas paskelbtas kaip tik tuo momentu, „kai prezidentas Eisenhoweris nusiuntė kongresui JAV „atominių biudžetą“ 1955 — 1956 finansiniams metams“. Amerikos spauda yra tos nuomonės, kad šis Tarybinės vyriausybės nutarimas padarys didelį įspūdį daugeliui šalių, kurios kreipsis į Tarybų Sąjungą pagalbos taikaus atominės energijos panaudojimo srityje.

G. P o d k o p a j e v a s

Redaktorius
L. RUDASEVSKIS